

عنوان مقاله:

بررسی ادراک محیطی در ارتباط انسان و محیط و تاثیر آن بر امنیت در مجتمع مسکونی نمونه موردی: (مسکن مهر بهاران سندج)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در مهندسی عمران معماری شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد بختیار قریشی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری از دانشگاه آزاد واحد سندج

مهرداد یوسف زمانی - دکتری معماری و هیئت علمی دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

نحوه ادراک محیط زیست از مباحث و مفاهیم کلیدی در حوزه مطالعات متقابل انسان و محیط در مقیاس های کلان و خرد است. ادراک انسان از محیط از محوری ترین مقولات در روان شناسی محیط است. ادراک محیطی، فرآیندی است که از طریق آن استانداردهای لازم را براساس نیازش از محیط پیرامون خود برمیگزیند. لذا به جای فرایندی است هدفمند به فرهنگ، نگرش ارزشی حاکم بر تفکر و ادراک کننده بستگی دارد. هدف از انجام این پژوهش بررسی ادراک محیطی در ارتباط انسان و محیط می باشد. امنیت در مجموعه های مسکونی تناسلی و موانع ساخت فیزیکی میسر نبوده، چه بسا همین توان فیزیکی به لحاظ روحی - روانی حس ناامنی را در مردم تقویت کند. با توجه به رشد جمعیت و افزایش نیاز مجموعه های مسکونی در شهرها، روشن کردن الگوها و خط کشی ها این برای نیل به اهداف برنامه ریزی شده، ضروری به نظر می رسد که در این بین ایجاد حس امنیت به عنوان یکی از عوامل انسانی - محیطی نقش مهمی را در رضایتمندی و آسایش افراد در زندگی آنها ایفا خواهد نمود. نتایج حاصل از این مقاله حاکی از آنست که ایجاد حس امنیت از طریق غیرمستقیم و با بهره گیری از سیاست های پیشگیرانه تلفیقی کالبد معماری و روابط اجتماعی - فرهنگی (از قبیل: مسئله اشراف و دید، افزایش قابلیت رویت پذیری بصری، برقراری تناسب میان تراکم جمعیتی و مجموعه های مسکونی، ایجاد کاربری های متنوع و متجانس و ...) تحقق پذیر خواهد بود. بر این اساس این مقاله به بررسی نقش و جایگاه امنیت در طراحی مجموعه های مسکونی می پردازد. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی می باشد و از منابع کتابخانه ای و اسنادی برای انجام تحقیق استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

انسان، ادراک، فضا، روان شناسی، مجتمع مسکونی، حس امنیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/475379>

